

Dor de țară

Lucica Boltasu

România, țară dragă, plai de cântec și visare,
Am plecat în lumea largă, te-am lăsat în urmă tare,
Am căutat o viață nouă și o pâine îndulcită,
Dar mă simt ca rupt în două, ca o casă părăsită,

România, țară mamă, leagănul prunciei mele,
Glasul tău-napoi mă cheamă și-mi deșteaptă doruri grele,
Pare pâinea alb-pufoasă și grânarul de poveste,
Dar o pâine ca acasă nicăieri nu se găsește.

Dragă, scumpă România, oridecâte ori zefirul,
Peste gândul meu adie, eu te văd sorbind potirul...
E paharul suferinței, jugul pus de stăpânire,
Dar sub flamura credinței, tu răspunzi doar cu iubire.

Dragă România mare, mulți au vrut să te sugrume,
Dar ești încă în picioare, te mândrești cu al tău nume,
Ai dat Cezarului partea, lui Dumnezeu ascultare,
Ai urmat ce spune Cartea, căci vrei binecuvântare.

România, țară dragă, mulți ar vrea să te dezbine,
Dar te-ncrede-n proorocie: "Dumnezeu este cu tine!"
Știi că cel ce este Veșnic, ce promite-nfăptuiește,
Ți-e Îndrumător și Sfetnic, Domnul încă te iubește.

România, țară mamă, mult ai suferit sub daltă,
Pruncii tăi din zări te cheamă, inimile lor tresaltă.
Mi-amintesc mirosul reavăn de țărână, văd și plugul,
Însă lațul strânge tare, pe grumaz apasă jugul,

Ne dorim o libertate dar nu una pământească,
În Cristos vrem unitate, Duhul Sfânt să propășească,
Chiar de-s lupte de partide, care, cine e mai mare,
Doamne, fă-Ți Împărăția sfântă și biruitoare!

Să ne bizuim pe Tine, nu pe cai și nici pe care,
Nici pe om ci doar pe Domnul, ce cu mâna-I cratoare,
A făcut natiuni, popoare, stăpâniri... Să înțelegem,
Că nimic nu-i la-ntâmplare, ce am semănat, culegem!

Dragă, scumpă România, viața nu pare prea dreaptă,
Mi-e dor de copilărie, de-a măicuței mele șoaptă,
M-aș întoarce cu grăbire să trăiesc în a mea țară,

Dar e-atâta răzvrătire, pâinea e tot mai amară.

Rana-mi temperează vrerea, tremurândă mi-e și clipa,
Vindecă și ia-mi durerea, mă acoperă cu-aripa
Duhului de Viață nouă, dă-ne pace, bucurie
Și în totul și în toate, voia Ta Doamne, să fie!

Să admir în primăvară codrul, să privesc copacii,
Să ascult întâia oară cucul, mierla, pitpalacii,
Să respir aer de munte, să miros flori de câmpie
Și-n sunet de harpă sfântă să-Ți dau slavă numai Tie.

16/11/14, Barcelona-Lucica Boltasu